

12 Februari 2011

Remco: Daar zitten we dan verveeld aan het zwembad, in de zon en wel 30 graden, wat een begin van de dag. Maar aan alles komt een eind, dus ook aan dit paradijs, vandaag gaan we naar Nazca.

Gelukkig kunnen we zelf bepalen wanneer we weggaan en gelukkig is Nazca maar 2 uurtjes rijden, als alles meezit. Ja, we nemen afscheid van ons paradijs en onze luie dagen hier, we nemen de bus naar Nazca. Eerst Ilja even uit het zwembad rukken en haar de spullen naar de lobby laten sjouwen, voor mij is het te warm om te dragen hihi. Moses heeft ons een bus operator geadviseerd, die natuurlijk pas om 18.00uur vertrekt, het is nu 11.00uur en we gaan geen 7uur wachten. Ik heb Ilja gestuurd voor een andere bus en ze wandelt daarnaartoe om de tickets te regelen, voor mij is het te warm om dat te regelen. Zo zit ik daar op mij gemak te wachten en ja hoor het is geregeld, de bus bij de burens vertrekt over 20 minuten, mmm we zitten toch in Peru, daar zit vast een addertje onder het gras. Het is een lokale bus, betekend dat je goed op je spullen moet letten. De laadbak staat aan 2 kanten open, dus blijf ik er bij staan en Ilja zit lekker in de bus te wachten, voor haar te warm om dit in de gaten te houden. Het is erg warm in de zon en de spullen in de laadbak worden zo'n 10 keer verplaatst, dit is de reden dat je alles in de gaten moet houden. Er staan 4 mannen dit te regelen en te verplaatsen, 1 man staat bij de ingang en vraagt mij om in te stappen. Ff wachten ouwe, onze spullen zijn wel belangrijk he en we vertrekken pas over een kwartier. In dit kwartier kan veel gebeuren, als bijvoorbeeld onze spullen kunnen ineens weg zijn en wie is daar voor verantwoordelijk? Op de laatste minuut stap ik in en heb het gevoel dat alles veilig is, totdat er na 10 minuten gestopt wordt en de laad klep open gaat. En zo de hele rit door, iemand in en iemand uit, laadkleppie open en dicht. Wij als 2 nerveuzen naar binnen en naar buiten, het kan mij niets schelen en het zal ons niet gebeuren. Beter 10 keer teveel kijken dan in 1 keer alles kwijt zijn, het staat er gewoon bekend om dat er veel kwijt raakt bij de lokale bussen. Veilig komen wij aan in Nazca, na een prachtige rit, wat is Peru toch een mooi land. Deze stad ziet er weer uit als vele van de steden van Peru, laagbouw, niets is af en toeterende auto's om je heen. Natuurlijk weer tig taxi chauffeurs om je heen, nonchalant lopen wij uit de drukte en schudden nee naar de chauffeurs. Doe niet alsof je hier voor het eerst bent, want ze grijpen je, loop gewoon een kant op het maakt niet uit wat voor. Zo lopen we allebei de verkeerde op en zijn elkaar binnen 1 minuut kwijt, nee hoor! Wij weten inmiddels dat er op iedere hoek van de staat 100 taxi's langsrijden. We houden een taxi tegen en vragen wat het kost om naar Brabant hostel te gaan, 3 soles vraagt de boef. Het is hier 200 meter vandaan. Helaas voor hem moet hij een behoorlijk stuk omrijden en waren er een aantal wegen opgebroken. Al balend rijdt hij de ene straat in na de andere, de straat is erg lang en normaal was het 1 minuut rijden. Dit geeft een goed gevoel, hij had in 1 minuut kunnen verdienen en nu moet hij zeker een kwartier rijden, hij baalde behoorlijk en wij geven hem geen soles extra. Als hij eerlijk was geweest en had gezegd het is om de hoek 1 soles, had hij extra gekregen, maar de klojo heeft zich vergist. Het hostel ziet er netjes uit, de kamer is klein, wel met een nette badkamer. De bedden zijn groot en de mensen zijn weer Peruaans vriendelijk. Het is inmiddels etenstijd geworden, het is al 14.30uur, we vinden een restaurant waar het eten redelijk van is. Nu nog even de bus voor overmorgen regelen en een vliegtuig ticket voor morgen. Wij willen graag de Nazca lijnen van bovenaf zien, vanaf de grond zie je maar 5%. We worden aangehouden door een kerel die Pepe heet, hij verkoopt tickets voor deze vlucht en weet een goede bus voor de rit naar

Ariquipa, voor over 2 dagen al. Hij was zo behulpzaam, dat we bij hem de vliegtuig over de Nazca lijnen hebben geboekt, voor 90,00 dollar. Zo lopen we met een goed gevulde maag, 2 tickets en een lege portemonnee, terug naar Brabant (hostel) om lekker rust te houden. Daarna maken we een wandeling door Nazca en merken een beetje aan de mensen dat ze hier anders zijn dan Ayacucho. Ze lijken wat meer boeffie achtig, dus zijn we op onze hoede. Ik loop dan wat breder en Ilja loopt schichtig achter mij, ieder die mij dan aankijkt, kijk ik terug met een hoofd beweging van had je wat. Zo lopen we in het echt gewoon en op onze hoede, je weet nooit. Omdat we redelijk laat wat hebben gegeten nemen we genoeg met een ijsje, die overheerlijk was. We trekken ons terug in de hostel en genieten van het feit dat we weer tv hebben.

13 februari: Ilja: We hebben lekker geslapen ondanks alle warmte. Geen airco of fan in de kamer maar het is er redelijk donker waardoor de warmte er niet heel erg in komt. Het kan hier overdag makkelijk 35 graden worden en 's avonds 'koelt' het af naar een graad of 25. We ontbijten in het hostel. De eigenaar is een ieniemienie Peruaan, Remo is Goliath en zelfs bij mij komt ie tot m'n schouders, en hij is getrouwd met een Nederlands vrouw, die ongeveer 1.75meter is. Leuk stel hoor!

Gisteren hebben we een vliegticket geboekt dus vandaag moeten we op pad. Lekker hoor als je nog steeds een beetje last hebt van vliegangst. Nu wil Remco dit heel graag en zie ik hem niet graag alleen neerstorten dus ga ik mee!!! Er zijn nog al wat vliegtuigjes hier in het verleden gecrasht, maar sinds vorig jaar is er een scherpe controle en is alles beter gereguleerd, dus als het goed is kunnen we het navertellen. Om 09.00 uur moeten we bij het reisburootje zijn, stipt als we zijn arriveren we er om 08.55 uur. Wat.....dicht!!!! En nu?!? Gewoon wachten natuurlijk want we zijn in Peru. En ja hoor na 10 minuutjes komt de eigenaar aan wandelen en komt onze taxi voorrijden. Gisteren toch niet alles verteld want we hebben onze originele paspoorten nodig zegt ie. Dus even een omweg naar het hostel, waar Remco ze even gaat halen. Ondertussen klets ik even wat met onze chauffeur, die verrast blijkt te zijn dat ik wat Spaans spreek. Gelijk is z'n stemming beter en op weg naar het vliegveld wordt er gezellig gepraat over koetjes en kalfjes. Het is een klein vliegveldje met kleine vliegtuigjes. We checken in en moeten ons wegen. Na een klein uurtje kunnen we instappen. We zitten met 2 Duitse jongens in het vliegtuig. Remco blijkt voor de verandering eens het zwaargewicht te zijn en moet in het midden zitten, samen met 1 van de Duitsers. Zouden die argentijnse steaks resultaat hebben opgeleverd??????? Ik zit met de andere Duitser achterin gepropt en de 2 piloten zitten voorin (natuurlijk). Alsof er een brommer start, start het vliegtuigje en we hobbelen naar het begin van de startbaan. Gelukkig wordt alles gechecked en we stijgen op. Eigenlijk is dit minder erg dan een groot vliegtuig en ik probeer er een beetje van te genieten. Je moet wel een sterke maag hebben overigens..... we hebben last van wat turbulentie en het ding vliegt telkens heel schuin, zodat we de Nazca-lijnen goed kunnen zien. Van te voren hebben we een kaart gekregen met de vlieg-route zodat we er geen 1 missen. De piloot geeft ook telkens aan waar we moeten kijken. Nu is foto's maken en filmen toch wat lastig omdat we erg schommelen en het best snel gaat. Gelukkig is er wel het e.e.a. gelukt geloof ik. Zo hobbelen we ruim een half uur over deze mysterieuze lijnen en staan we daarna gelukkig weer met vaste benen op de grond. Er zijn verschillende theorieën over het ontstaan en de betekenis van de

Nazca

Geschreven door Remco & Ilja
vrijdag 18 februari 2011 23:36 -

Nazca-lijnen (zie o.a. wikipedia) en het feit dat men nog steeds niet met zekerheid weet hoe of wat maakt het extra leuk! Wat ook erg leuk is. Is het feit dat we ook dit weer hebben overleefd!!! we krijgen een certificaat als bewijs mee!!!! Het is inmiddels kwart over elf geworden en om de tijd een beetje te doden vragen we aan de chauffeur of hij ons naar de cementeries kan brengen, een andere excursie hier in de buurt. Dat wil ie wel. Dus gaan we weer op pad. We komen aan, midden in de woestijn. Het is nog heter dan bij ons hostel en er staan wat overdekte shelters hier en daar verspreid. En oh, ja er is ook nog een museum. Net zo ieniemienie als onze Peruaan. 15m2 bij elkaar met 2 mummies en wat foto's. Leuk hoor!!!! Ook de rest was een beetje een dooie boel. Er lagen wat graven open met mummies en wat botten en schedels. Ach het is tijdverdrijf en na een uurtje gaan we weer terug naar Nazca.